

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Vigesimaesecundus. Quod mysticus perfectus fruitionem facillimè reassumat per nouam formationem verbi mystici, cuiusque speciei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

ac similitudinem quæ esse potest, Sanctas mentes excitat, eas quæ cum ipso, quantum licet, sancteque coherent, neque ad superiora quam diuinum lumen convenienter datum ferat, cum non possint, insolenter contendunt: neque ad inferiora malis succumbentes iactantur, sed constanter, & sine vlla inflexione in radium sibi lucentem aciem mentis intendunt, moderatoque illustrationum quæ lucent, amore, cum sacra religione modiceque ac piè sursum volant.]

Tandem [a sapientiæ donum triplicem continet actum, Primus est diuinorum clara cognitio, Secundus iudicialis de omnibus discretio, Tertius dulcis affectio, seu saporosa degustatio.] in primo autem actu tum verlatur mysticus, quando purè, & supra affirmationem, aut negationem in Deo viuit; in secundo verò, quando, non nihil ad reflexas noticias dimittitur; in tertio autem quando in inferioribus, & minimis quibusuis diuino quodam gustu ei sunt omnia bona valdè & sic [cui ea quæ sunt b naturæ suæ propria, seruatur inuiolata; ei etiam diuinæ omnis harmoniæ, sacrique decoris sunt plena.] & tanquam in statu innocentiz, in quo nulla mala, sed omnia bona erant, Dei bonitatem suscipiet, nec timorosa abstractione opus habebit; sed de bono in melius, de meliori in optimum semper sua fruitione penetrabit. quod qui nondum præstare potest, is

nequaquam momentaneæ dispositus, & capax est, vt eius velle c & posse vnum valeant; omniq; instanti pro hic & Nunc Deo reali fruitione vñiri dignus sit. sicut enim [firmamentum d & sub eo posita sidera errantia, maximè sol, rebus terrenis omnibus lucem adferunt; & quemadmodum ex calore, quem firmamentum & planetæ interioribus rebus creatis ministrant, & communicant, cuncta viuunt, & crescant.] sic etiam [optimus e modus hic est, vt nullam penitus electionem siue opinionem habeamus; adeò vt si in presentiarum vel excellentissimi simus, ilicò vel minimi esse possimus, eoque nos tanta cum simplicitate accommodare atque conuertere, ac si melius aliquid nunquam vel agnouissemus, vel habuissemus: & è conuerso, vt ab infimis ad suprema parati simus.] & tunc perfectè quidem, beatæ mentes cum diuina voluntate concordēs, mensura dari muneris contentæ viuunt, summaque repetunt, vndè & consequenter dicitur,

Quod mysticus perfectus fruitionem facillimè reassumat per nouam formationem verbi mystici, cuiuscunque speciei.

ARTICVLVS VIGESIMVS SECUNDVS.

A Pud illos ergò, quibus sūt omnia bona valdè, & qui pro cōsuetudine exercitatos habēt sensus: licet non tan-

a Dion Carth. tract. 2. de don. spir. S. cap. 9. b S. Dion. de diu. nom. cap. 2. c Vt inf. sic. 7. a. 3. d Rusbroch. lib. de regn. Deum amant. c. 26. e Taul. Instir. c. 34. f Hebr. 5.

tantum [vniformitas *a* diuinæ contemplationis non diu possit durare in suo summo;] sed neque [alia *b* amoris motio, seu eius actualis amatio; quin in nobis quandoque quiescat, & finiatur:] attamen cum [homines *c* perfecti & absoluti ab omnibus, ab inuersione nunquam recedant, nisi quantum vel humana fragilitas, vel mutabilitas temporis exigere videtur, ob quam ista momentanea coruscatio breuissimo quodam spatio interim interrumpitur.] hinc [d perfecti amici Dei semper in quodam præsentis Nunc consistunt, & neque præteritis, neque futuris inordinata cum sollicitudine intendunt, & occupantur: Deum verò ita in minimis, sicut in maximis obseruant;] ita ut [e præclaræ contemplationes ex omnibus intelligi, spectarique possint.] [amor enim qui est in appetitu intellectiuo, importat quandam vnionem secundum affectum amantis ad amatum, in quantum scilicet amans æstimat amatum quodammodo vt vnum sibi, vel ad se pertinens, & sic mouetur in ipsum.] & sic facillimè arcani amoris aliqua operatio, cuiuscunque tandem situs, regionis, vbi, modi, speciei, aut conditionis fuerit, resumì potest. [huius enim amoris affectio tantæ g mobilitatis est, quod sicut in aspirationibus, & respiratione anhelitus, sine omni deliberatione procedit emissio, vel immissio:

sic sine omni deliberatione affectus ingnitus, qui est super omnem intellectum, in illum tendit, cui soli perfectiùs vniri desiderat, & actionem suam ab omni intelligentia totaliter separatam habet: tanta latitudine & promptitudine à parte superiori coadiutus, vt mira velocitate motuum citiùs quam cogitari valeat, instar aspirantis, vel respirantis consurgat.]

Qui ergò [sua *h* rectè oculis ab omni perturbatione liberis consideraue- rit: is obscuras quidem ignorationis tenebras fugiet, Dei tamen perfectissimæ coniunctionis radios ipse, non per se desiderabit; sed sensim ac pedetentim, à primis suis ad ea quæ etiam peiora sunt, progredietur, & per illa ad prima omnium, tumque numeris omnibus absolutus, ad summa Diuinitatis ordinatè sanctèque perueniet.] [Deus enim *i* mentes, in quibus fuerit, expiat primum, deindè illustrat; illustratasque perficit, ad diuinam similitudinem, & imitationem.] atque ita cum per bonos vniuersi gradus, gradatim in meliùs aliquid, potentiùs, simulque simpliciùs ascendamus, paulatimque multitudinem congregemus in vnum; necesse est ad vnum denique peruenire, simplicissimum, optimum, potentissimum, idque illæsum, atque prorsus in- perturbatum. [Diuinæ enim *k* mentes in simplici natura pacis, cum suis notionibus, & perceptionibus coniungun- tur

Ggg 3 tur

a S. Thom. 2. 2. q. 180. a. 8. ad 2. b S. Bonau. 4. itin. iter. d. 5. a. 3. c Taul. instit. c. 28. d Ibid. c. 37. e S. Dion. de Cæl. Hier. c. 2. f S. Thomas 2. 2. q. 27. a. 2. c. g Harph. l. 3. p. 1. c. 8. h S. Dion. de Eccl. Hier. c. 3. i Ibid. k De Diu. nom. c. 11.

tur etiam cum ijs quæ intelliguntur, rursusque ascendunt ad incognitam eorum, quæ mente superiora sunt, coniunctionem. hac animi suas omnium generum rationes coniungentes, & ad vnâ mentis puritatem colligentes, progrediuntur congruenter, sibi via & ordine per materiæ experientiam, indiuiduamque intelligentiam ad intelligentiam superiorem coniunctionem.] [Cum autem per eiusmodi frequens exercitium in amore vnitiuo mens confirmata fuerit, ac per ingenitatas flammigeras amoris affectiones, vel aspirationes supra seipsam cetera dilecti sui subleuata; citius quam cogitari posset, sine omni cogitatione præuisa, vel concomitante, quotiescunque placuerit in die, vel in nocte; centies, vel millesies in dilectum afficietur, ad illum totum possidendum, innumerabilibus desiderijs aspirando, in quantum admittit valetudo corporalis.] que vt non tantum indiscretè non ledatur; sed vt conformiter ad silentes operationes substantiæ separatæ procedatur; [oportet omnem intelligentiam, & h considerationem deficere; & tunc oculus simplex amatiuam virtutem sim-

pliciter post tractum Dei deducit; ad eò vt mens hominis de cetero sui ipsius potens non sit. Et istud toties contingit, quoties sol iustitiæ oculum nostrum simplicem, post se trahit in suam immensam claritatem, vbi Deum & omnia sine discretionem, & considerationem simplici intuitu in diuina claritate contemplamur.]

Et certè huius vicissitudinis & paulatim perficientis. [comutationis ignorantia semper causa est ei qui ignarus est, sui diuisionis, ac distractionis;] seu [malum, & imbecillitas, propria accommodataque bona adipiscendi, & ab eis prolapsio.] ea propter sedulo ac diligenti cura in praxi diuersarum specierum conditio, & proprietates obseruanda est, vt talem ordinatè attingat, quæ in præsentem Nunc non taliter qualiter; sed vitale beneque affici, contineat, fruitionemque, seu amantis in amato quietationem causet, foueat, renouetque perfectius continuè. & hisce abundanter quidem de operationibus particularibus dictis, consequenter ad statum mysticorum ordinatam prosecutionem, redeundum erit.

a. Harph. l. 3. p. 1. c. 8. b. Idem. c. 6. Dion. de diu. nom. c. 7. d. Ibid. c. 4.

SEXTVS